

[Statsministeren]

munale skatter. Det skulle i alt give en lettelse på 6 procentpoint. Det håber jeg vi kan arbejde sammen om.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Nu er det jo desværre sådan, hr. statsminister, at de lettelser, man giver til de lave indkomster, svarer til at fodre hunden med dens egen hale. Det er noget, der skal betales ved højere kontingenter, ved højere afgifter af forskellige slags og i øvrigt en hel masse uspecificerede regninger.

Det, der kaldte mig herop, var netop statsministerens første replik til hr. Rahbæk Møller. Nu har jeg aldrig haft statsministeren mistænkt for at beskæftige sig så forfærdelig meget med substansen i skattepolitikken. Statsministeren har også haft travlt med andre ting i foregående uge, og det er helt forklarligt. Man kan ikke være inde i alting, selv om man er statsminister.

Men det er forkert, hr. statsminister, at påstå, at progressionen i den danske skattelovgivning efter en eventuel vedtagelse af regeringens oplæg ville være større end i noget andet europæisk land bortset fra England. Det er forkert. Vi vil sammen med Margaret Thatchers England være det land, der har den ringeste udligning over skattelovgivningen i hele Europa. Det er forargeligt, og det kan man ikke bortforklare ved en i øvrigt ukorrekt påstand om, at vi har et bundfradrag, der er højere end i de fleste andre lande.

Jeg synes også, at det er et forsøg på at vildlede offentligheden, når statsministeren i sit svar på forespørgslen siger: Jamen vi nedsætter jo godt nok nogle procenter i toppen, men til gengæld tager vi nogle fradrag, der virker særlig hårdt i toppen. Det er ikke rigtigt. Regeringens oplæg tager nogle fradrag, der virker særlig hårdt på ganske almindelige lønmodtagere. Det tager nogle fradrag, der virker på dem, der har langt til arbejde, og på dem, der er medlemmer af en fagforening, hvor det er velkendt at mange af de lavtlønnede har de højeste kontingenter. Den fradragssanering, regeringen lægger op til, er ikke en fradragssanering, der kompenserer for, at man skal have særlig store lettelser i toppen. Tværtimod.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Det var jo et meget omfattende spørgsmål,

hr. Lykketoft nu stillede mig under de korte replikker. Hvis jeg skal retlede hr. Lykketoft tilstrækkeligt – og det ser jeg som en stor ambition – må jeg anvende min ordinære taletid senere, og det glæder jeg mig til.

Formanden:

Der er yderligere tre korte bemærkninger. Efter disse tre korte bemærkninger går vi videre i talerlisten. Først er det fru Pia Kjærsgaard.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal ikke gå ind i hr. Torben Lunds lidt populistiske facon vedrørende sundhedsområdet. Jeg mener, dette er en debat, der overvejende drejer sig om den økonomiske politik, og jeg skal ikke stå her og forsvare vores holdning til medicinområdet. Som hr. Torben Lund er helt klar over, indgik Fremskridtspartiet et forlig med regeringen vedrørende finansloven for 1989, og det er det, Socialdemokratiet ikke rigtig kan komme sig over.

Men jeg vil godt høre – og jeg har spurgt hr. Svend Auken – hvorfor i alverden Socialdemokratiet ikke vil gå med til en større folkepension. Så var der altså også mulighed for, at pensionisterne kunne betale flere ydelser selv. Det ville dog hjælpe på den betrængte situation, som vi i Fremskridtspartiet erkender at folkepensionisterne er i.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil gerne som svar til fru Birgitte Husmark og andre henvise til, hvad hr. Svend Auken så malende beskrev: at der var 3.000 mave-sårspatier, hvoraf de 2.960 havde fået støtte via enkelttilskudsordningen, og hvad de sidste 40 angik, mente hr. Svend Auken, at de nok også fik tilskud. Hvorfor så trække disse mave-sårspatier og andre frem, som om de ikke kan få tilskud, når hr. Svend Auken så malende har beskrevet, hvordan muligheden foreligger?

Så vil jeg til hr. Torben Lund sige, at vi synes, at 1.000 mennesker, der havde en medicinudgift på 6.000 kr. om året, var for meget, og det at hjælpe 1.000 mennesker synes vi faktisk også er et fint stykke politisk arbejde.